ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΑΝΑΘΕΩΡΗΘΡΙΣΑ ΕΚΔΟΣΗ

COM(89) 60 τελικό/3
Βρυξέλλες, 12 Μαΐου 1989

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΕΓΚΡΙΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΕ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

(Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο)

*

* *

Πρόταση
ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για καινό σύστημα παρακράτησης του φόρου επί εισοδημάτων από τόκους

Πρόταση
ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τροποποίηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ περί της αμοιβαίας συνδρομής των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών στους τομείς της άμεσης φορολογίας και του φόρου προστιθέμενης αξίας

(υποβληθείσες από την Επιτροπή)

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΕΓΚΡΙΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΕ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

(Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο)

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Στο άρθρο 6, παράγραφος 5 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1988 (1) για την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων προβλέπεται ότι "η Επιτροπή θα υποβάλει στο Συμβούλιο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1988 το αργότερο τις προτάσεις που αποσκοπούν στην εξάλειψη ή τη μετρίαση των κινδύνων στρέβλωσης, φοροαποφυγής και φοροδιαφυγής που είναι αλληλένδετη με την πολυμορφία των εθνικών καθεστώτων που αφορούν τη φορολογία της αποταμίευσης και τον έλεγχο της εφαρμογής τους.

Το Συμβούλιο πρέπει να αποφανθεί για τις προτάσεις της Επιτροπής μέχρι τις 30 Ιουνίου 1989 το αργότερο. Οποιαδήποτε φορολογική ρύθμιση κοινοτικού χαρακτήρα πρέπει να αποφασίζεται ομόφωνα σύμφωνα με τη συνθήκη."

II. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

2. Όπως επισήμαινε η Επιτροπή στην ανακοίνωσή της της 23ης Μαΐου 1986 σχετικά με το πρόγραμμα για την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων στην Κοινότητα (2) και στην ανακοίνωση της 4ης Νοεμβρίου 1987 για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού χρηματοπιστωτικού χώρου (3) η ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών που θα ολοκληρωθεί με την εφαρμογή της οδηγίας του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1988 (1) είναι

---

(1) ΕΕ αριθ. L 178 της 8.7.1988, σ. 5.

(2) Έγγραφο COM(86) 292 τελικό της 23ης Μαΐου 1986

(3) Έγγραφο COM(87) 550 τελικό της 4ης Νοεμβρίου 1987

απαραίτητη προϋπόθεση για την πραγματική χρηματοπιστωτική ολοκλήρωση της Κοινότητας. Δεν είναι όμως επαρκής: πρέπει συγκεκριμένα να υπάρξουν δύο ακόμη προϋποθέσεις.

3. Είναι αφενός σημαντικό να δημιουργηθεί μια πραγματικά κοινή αγορά χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Σημαντικά στοιχεία της κοινής αυτής αγοράς έχουν ήδη τεθεί, ιδίως με την οδηγία της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για το συντονισμό των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (1) που θα τεθεί σε ισχύ την 1η Οκτωβρίου 1989. Η Επιτροπή έχει υποβάλει και άλλες προτάσεις, μεταξύ των οποίων η δεύτερη οδηγία για το συντονισμό των τραπεζικών νομοθεσιών (2) και η οδηγία για την ελεύθερη παροχή επενδυτικών υπηρεσιών (3) είναι από τις σημαντικότερες. Όλα αυτά τα μέτρα αποσκοπούν στην άρση των εμποδίων που ορθώνονται σήμερα σ'όσους παρέχουν χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες στην αγορά, καθώς και στους πελάτες άλλων κρατών μελών, παρακωλύοντας έτσι την ύπαρξη ενός πραγματικού διασυνοριακού ανταγωνισμού. Συγχρόνως στοχεύουν στο να δημιουργήσουν ένα περιβάλλον στο οποίο πελάτες και επενδυτές είναι κατάλληλα προστατευμένοι· βελτιώνεται η σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος και οι όροι του ανταγωνισμού εξασφαλίζονται με την εναρμόνιση των βασικών κανόνων εποπτείας.

4. Από την άλλη πλευρά πρέπει να εξαλειφθούν ή τουλάχιστον να περιοριστούν με τα κατάλληλα μέτρα προσέγγισης τα εμπόδια φορολογικού χαρακτήρα που δημιουργούν δυσχέρειες σε διάφορα επίπεδα: άνιση κατανομή πόρων, στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, κίνδυνος μείωσης των φορολογικών εισόδων για τα κράτη μέλη λόγω της φοροδιαφυγής.

---

(1) ΕΕ αριθ. L 375 της 21.12.1985, σ. 3

(2) ΕΕ αριθ. C 84 της 31.3.1988, σ. 1

(3) Έγγραφο COM(88) 778

5. Όσον αφορά τη φορολογία των επιχειρήσεων υπάρχει ήδη από το 1975 μια πρόταση οδηγίας για την εναρμόνιση των συστημάτων φορολογίας των εταιριών και της παρακράτησης φόρου από μερίσματα στην πηγή. Η πρόταση αυτή πρέπει όμως να αναθεωρηθεί ή τουλάχιστον να συμπληρωθεί με κείμενα για την εναρμόνιση της βάσης επιβολής του φόρου των επιχειρήσεων. Πρέπει επίσης να μελετηθεί κατά πόσον είναι αναγκαία η προσέγγιση των ποσοστών φορολογίας, προκειμένου να εξασφαλιστεί πραγματικά ενιαία φορολογική αντιμετώπιση των επενδύσεων σε μετοχές στην Κοινότητα.

6. Τα προτεινόμενα μέτρα προσέγγισης αφορούν τη φορολογία των τόκων. Όσον αφορά τη φορολογική μεταχείριση των μερισμάτων, οι κίνδυνοι στρέβλωσης, φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής δεν είναι συγκρίσιμοι. Τα συστήματα παρακράτησης φόρου, πίστωσης φόρου που ισχύουν γενικά στα κράτη μέλη (π.χ. AVOIR FISCAL) εγγυώνται τη δήλωση και τη φορολογία των εν λόγω εισοδημάτων.

Γενικές παρατηρήσεις

7. Στόχος των δύο συνημμένων προτάσεων δεν είναι η πλήρης εναρμόνιση της φορολογίας της αποταμίευσης, η οποία άλλωστε στο σημερινό στάδιο δεν είναι ούτε αναγκαία ούτε επιθυμητή. Στοχεύουν κυρίως στην αντιμετώπιση αυξημένων κινδύνων φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής που απορρέουν άμεσα από την τελική φάση της ελευθέρωσης των κινήσεων κεφαλαίων που αποφασίσθηκε στις 24 Ιουνίου 1988. Οι κάτοικοι της Κοινότητας θα μπορούν ελεύθερα να μεταφέρουν τις αποταμιεύσεις τους σε τραπεζικούς λογαριασμούς οποιασδήποτε άλλης χώρας μέλους. Από τη στιγμή που οι επενδυτές θα μπορούν ελεύθερα να ανοίγουν τραπεζικούς λογαριασμούς σε άλλες χώρες μέλη υπάρχει ο κίνδυνος να μη δηλώνουν στις φορολογικές αρχές της χώρας τους τους τόκους που εισπράττουν και έτσι να μην καταβάλλουν τους σχετικούς φόρους. Τούτο ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα τη σημαντική απώλεια δημοσιονομικών εσόδων σε εθνικό επίπεδο σε πολλές χώρες μέλη και να ευνοήσει άνισα τα εισοδήματα από κεφάλαιο σε σχέση με τα εισοδήματα από εργασία.

Αν και είναι δύσκολο να ποσοτικοποιηθεί ο κίνδυνος αυτός με ακρίβεια, από τις υπάρχουσες ενδείξεις για τη Γερμανία (μετά την καθιέρωση της παρακράτησης στην πηγή ύψους 10%), τις Κάτω Χώρες (μετά τη θέσπιση συστήματος βάσει του οποίου οι τράπεζες είναι υποχρεωμένες να δηλώνουν αυτόματα τους τόκους που καταβάλλουν) και τη Γαλλία (έκθεση Lebègue) φαίνεται ότι η απώλεια φορολογικών εσόδων είναι ενδεχομένως σημαντική.

8. Η ανάγκη λήψης μέτρων σε κοινοτικό επίπεδο είναι επίσης δικαιολογημένη προκειμένου να εξασφαλισθεί ισορροπία στον ολοκληρωμένο χρηματοπιστωτικό χώρο που θα προκύψει από την πλήρη ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων. Αν δεν υπάρξει ελάχιστη προσέγγιση των φορολογικών καθεστώτων όσον αφορά τους τόκους μεταξύ κρατών μελών, υπάρχει κίνδυνος οι υφιστάμενες φορολογικές ανισότητες να οδηγήσουν σε εκπατρισμό των κεφαλαίων με αποτέλεσμα, με τα μέτρα που θα λάβουν αναπόφευκτα τα κράτη μέλη για να αντιμετωπίσουν την κατάσταση, να αμφισβητηθεί η κατάργηση των συναλλαγματικών ελέγχων και να σημειωθεί νέα στεγανοποίηση των αγορών.

9. Τα συντονισμένα φορολογικά μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο θα συμβάλουν τόσο στη βελτίωση της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής συνοχής μεταξύ των κρατών μελών όσο και στην ταυτότητα της Κοινότητας προς το εξωτερικό.

Για το λόγο αυτό η υιοθέτηση μιας σύγχρονης λύσης όπως η παρακράτηση φόρου στην πηγή διανοίγει προοπτικές επέκτασης του συστήματος αυτού στο διεθνές επίπεδο, στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων που θα διεξαγάγει η Κοινότητα με τους βασικότερους εταίρους της, μέλη του ΟΟΣΑ.

10. Καταρτίζοντας τα προτεινόμενα μέτρα η Επιτροπή έλαβε υπόψη και ορισμένα στοιχεία, ώστε να αποφευχθούν πολυδραστικά μέτρα:

α) τον κίνδυνο μετακίνησης της αποταμίευσης σε τράπεζες και άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα τρίτων χωρών,

β) τις ενδεχόμενες απώλειες για τις τράπεζες και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα της Κοινότητας,

γ) τον κίνδυνο αισθητής αύξησης των επιτοκίων και συνεπώς αύξησης του κεφαλαιακού κόστους για τις επιχειρήσεις και τις κυβερνήσεις της Ευρώπης,

δ) τον κίνδυνο σημαντικής αύξησης του διοικητικού κόστους που θα προκύψει από τα μέτρα αυτά τόσο για τις δημόσιες αρχές όσο και για τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα,

ε) την ανάγκη τήρησης της εσωτερικής ισορροπίας συστημάτων φορολογίας του εισοδήματος των διαφόρων κρατών μελών παράλληλα με την προώθηση της προσέγγισης των εθνικών φορολογικών συστημάτων των κρατών μελών.

i) **Μέτρα που πρέπει να ληφθούν σε εθνικό επίπεδο**

11. Είναι σαφές ότι οι εθνικές φορολογικές αρχές των κρατών μελών έχουν την αρχική ευθύνη για τη λήψη όλων των εύλογων μέτρων εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων τους, προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι κάτοικοι της χώρας τους δηλώνουν και καταβάλλουν το φόρο για τους τόκους που προέρχονται από επενδύσεις που πραγματοποιήθηκαν στη χώρα τους.

12. Εξάλλου, όπως προβλέπεται στην οδηγία 88/361/ΕΟΚ της 24ης Ιουνίου 1988 για την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων (1), δεν θίγεται το δικαίωμα των κρατών μελών να λαμβάνουν από τις τράπεζες πληροφορίες για τις μεταφορές κεφαλαίων προς το εξωτερικό από μέρους των κατοίκων της χώρας τους, είτε κατά την πραγματοποίηση της μεταφοράς, είτε εκ των υστέρων.

ii) **Μέτρα που απαιτούνται σε κοινοτικό επίπεδο**

13. Αν ληφθούν υπόψη οι διαφορές που υπάρχουν μεταξύ των ισχυόντων φορολογικών συστημάτων, τα εθνικά μέτρα που περιγράφονται στις παραγράφους 11 και 12 ανωτέρω δεν αρκούν παρ'όλα αυτά για τη μείωση των κινδύνων στρέβλωσης, φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής.

---

(1) Βλέπε άρθρο 4 της οδηγίας 88/361/ΕΟΚ
ΕΕ αριθ. L 178 της 8.7.1988, σ. 6

14. Στην ανακοίνωσή της της 4ης Νοεμβρίου 1987, όσον αφορά τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού χρηματοπιστωτικού χώρου (2), η Επιτροπή ανέφερε ότι υπάρχουν τρεις εναλλακτικές λύσεις (που δεν αποκλείουν η μία την άλλη) για τη μείωση των στρεβλώσεων της φορολογίας και την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής στον τομέα αυτό:

- η καθιέρωση ενός συστήματος ελέγχου το οποίο θα βασίζεται στην υποχρέωση των τραπεζών να γνωστοποιούν αυτόματα στις φορολογικές αρχές την ταυτότητα των δικαιούχων των τόκων καθώς και τα εισπραχθέντα ποσά·

- γενίκευση της παρακράτησης φόρου στην πηγή σε ολόκληρη την Κοινότητα·

- ενίσχυση της αμοιβαίας βοήθειας μεταξύ των εθνικών φορολογικών αρχών.

α) <u>Αυτόματες δηλώσεις εκ μέρους των τραπεζών</u>

15. Η Επιτροπή αποφάσισε να μην προτείνει την αυτόματη δήλωση των καταβαλλόμενων τόκων εκ μέρους των τραπεζών στις φορολογικές αρχές. Το σύστημα αυτό παρέχει καταρχήν τη δυνατότητα στις φορολογικές αρχές κάθε κράτους μέλους να λαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με το σύνολο των τόκων που εισπράττονται από τους κατοίκους τους, αλλά το εν λόγω σύστημα δεν αποκλείει τους κινδύνους φοροδιαφυγής και επιπλέον θα επιβάρυνε τη διοικητική λειτουργία των τραπεζών. Επίσης, η εισαγωγή τέτοιου είδους διευθετήσεων θα αντιμετώπιζε κατά πάσα πιθανότητα σημαντικά εμπόδια σε εκείνα τα κράτη μέλη όπου το τραπεζικό απόρρητο αποτελεί μακροχρόνια παράδοση, και επιπλέον σε πολλές περιπτώσεις προστατεύεται μεταξύ άλλων από τη νομοθεσία ή από τη νομολογία των δικαστηρίων.

16. Ωστόσο, θα πρέπει να τονισθεί ότι τα κράτη μέλη που το επιθυμούν είναι ελεύθερα να συνάπτουν διμερείς συμφωνίες για την ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά τις καταβολές τόκων στους κατοίκους τους.

---

(2) COM(87)550 τελικό της 4.11.1987.

β) <u>Φόρος παρακρατούμενος στην πηγή</u>

17. Η Επιτροπή πιστεύει ότι η καθιέρωση ενός ελάχιστου παρακρατούμενου φόρου στην πηγή που να ισχύει σε ολόκληρη την Κοινότητα και να εφαρμόζεται στους τόκους που καταβάλλονται σε όλους του κατοίκους της Κοινότητας αποτελεί την πλέον κατάλληλη αντιμετώπιση των κινδύνων στρέβλωσης, φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής που αναφέρονται ανωτέρω. Τα κύρια χαρακτηριστικά του φόρου αυτού περιγράφονται κατωτέρω στην παράγραφο 18. Ένα σύστημα παρακρατούμενου φόρου στην πηγή παρουσιάζει συγκεκριμένα τα ακόλουθα πλεονεκτήματα:

- είναι αποτελεσματικό ως προς τη διαχείρισή του, δεδομένου ότι εξασφαλίζει την άμεση είσπραξη του φόρου πριν καταβληθεί το εισόδημα στον αποταμιευτή. Έτσι περιορίζονται οι κίνδυνοι φοροδιαφυγής·

- εντάσσεται στα φορολογικά συστήματα των κρατών μελών, εφόσον τα περισσότερα από αυτά παρακρατούν ήδη φόρο επί των τόκων που καταβάλλονται στους κατοίκους τους·

- συμφωνεί με τις προτάσεις της Επιτροπής για την εναρμόνιση των συστημάτων παρακράτησης φόρου στην πηγή επί μερισμάτων·

- προσφέρει μία βάση για τις ενδεχόμενες μελλοντικές συζητήσεις σε διεθνές επίπεδο για τον περιορισμό των περιπτώσεων φοροδιαφυγής και τη γενίκευση του συστήματος παρακράτησης φόρου στην πηγή.

- εισάγει τέλος τη νέα φορολογική έννοια του "κατοίκου κοινοτικής χώρας", που εναρμονίζεται πλήρως με τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού χρηματοπιστωτικού χώρου.

18. Τα κύρια χαρακτηριστικά του κοινού συστήματος παρακράτησης φόρου στην πηγή που προβλέπεται στην πρόταση της Επιτροπής είναι τα ακόλουθα:

i) θα πρέπει να εφαρμόζεται ένας ελάχιστος συντελεστής παρακρατούμενου φόρου, ο οποίος θα επιβάλλεται στους τόκους που καταβάλλουν οι οφειλέτες που κατοικούν στην Κοινότητα· τα κράτη μέλη θα έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν υψηλότερο συντελεστή παρακρατούμενου φόρου είτε μόνο στους φορολογούμενους της χώρας τους, είτε γενικότερα σε όλους του δικαιούχους τόκων·

ii) ωστόσο, τα κράτη μέλη που διαθέτουν ήδη ένα σύστημα αυτόματης δήλωσης των καταβληθέντων τόκων εκ μέρους των τραπεζών τους προς τις φορολογικές αρχές, θα έχουν το δικαίωμα να παρακρατούν φόρο μόνο από τους κατοίκους των άλλων κρατών μελών της Κοινότητας·

iii) τα κράτη μέλη θα έχουν τη δυνατότητα να μην εφαρμόζουν την παρακράτηση στα εισοδήματα από αποταμιεύσεις που εξαιρούνται από την καταβολή φόρου (βιβλιάρια και άλλες μορφές λαϊκής αποταμίευσης)·

iv) τα κράτη μέλη θα έχουν τη δυνατότητα να μην εφαρμόζουν την παρακράτηση στην περίπτωση των τόκων που αποτελούν εισόδημα από βιομηχανικές ή εμπορικές επιχειρήσεις·

v) θα έχουν εξάλλου τη δυνατότητα να μην εφαρμόζουν την παρακράτηση στους τόκους που καταβάλλονται σε κατοίκους τρίτων χωρών καθώς επίσης και στην περίπτωση δανείων που συνάπτονται στη διεθνή αγορά (ευρω-ομολογίες) - βλέπε παράγραφο 19 κατωτέρω·

vi) ο φόρος θα παρακρατείται στην πηγή από τον οφειλέτη ή από τον αρμόδιο οργανισμό πληρωμής στην περίπτωση των τοκοφόρων μέσων, συμπεριλαμβανομένων των τραπεζικών λογαριασμών·

vii) τα κράτη μέλη θα έχουν την επιλογή είτε να θεωρήσουν ότι η παρακράτηση φόρου στην πηγή έχει ως αποτέλεσμα την πλήρη απαλλαγή των φορολογούμενων κατοίκων τους από τις σχετικές υποχρεώσεις, είτε να τη θεωρήσουν ως προκαταβολή φόρου οφειλόμενου στο πλαίσιο της γενικής φορολογίας εισοδήματος. Στην περίπτωση αυτή θα καταλογίζεται στο φόρο που οφείλει ο φορολογούμενος και το επιπλέον ποσό, εφόσον υπάρχει, θα επιστρέφεται.

19. Η αγορά των ευρωομολογιών παρέχει στις μεγάλες επιχειρήσεις, στις κυβερνήσεις και στους άλλους οργανισμούς του δημοσίου τομέα τα μέσα για την ταχεία και με συμφέροντες όρους εξεύρεση σημαντικών χρηματικών ποσών. Μέχρι τώρα οι τόκοι από ευρωομολογίες δεν υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου στην πηγή στα περισσότερα κράτη μέλη. Είναι αλήθεια ότι η υπαγωγή τους σε παρακράτηση στην πηγή θα είχε ως συνέπεια, είτε οι μεγάλες ευρωπαϊκές επιχειρήσεις να τεθούν σε μειονεκτική θέση έναντι των αμερικανών και ιαπώνων ανταγωνιστών τους είτε, οι κοινοτικοί εκδοτικοί φορείς να ιδρύσουν θυγατρικές σε τρίτες χώρες για την έκδοση των ομολογιακών δανείων αποφεύγοντας έτσι τη φορολογία. Κατά πάσα πιθανότητα το ίδιο θα έκαναν αργότερα και άλλοι κοινοτικοί επενδυτές. Σε κάθε περίπτωση, ο χαμένος θα ήταν η Ευρώπη ως σημαντικό χρηματοοικονομικό κέντρο. Για τους λόγους αυτούς, δεν υπάρχει προς το παρόν άλλη εναλλακτική λύση από το να έχουν τα κράτη μέλη τη δυνατότητα να απαλλάσουν από το φόρο τους τόκους των ευρωομολογιών.

20. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή πιστεύει ότι το ελάχιστο ποστοστό του παρακρατούμενου φόρου θα πρέπει να καθορισθεί σε 15%, ποσοστό το οποίο πλησιάζει το μέσο όρο των συντελεστών παρακρατούμενου φόρου που εφαρμόζονται στην Κοινότητα (από 0% έως 35%).

γ) <u>Ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των φορολογικών αρχών</u>

21. Επί του παρόντος, η ανταλλαγή πληροφοριών, σύμφωνα με την οδηγία του Συμβουλίου 77/799/ΕΟΚ της 19ης Δεκεμβρίου 1977 (1), περιορίζεται από το γεγονός ότι η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους δεν υποχρεούται να αναζητήσει ή να διαβιβάσει στην αρμόδια αρχή ενός άλλου κράτους μέλους πληροφορίες οι οποίες σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή τη διοικητική πρακτική της χώρας δεν επιτρέπεται να συλλεχθούν ή να χρησιμοποιηθούν για ίδιους σκοπούς.

---

(1) ΕΕ L 336 της 27.12.1977, σ. 15.

22. Η διάταξη αυτή αποτελεί ένα ιδιαίτερα σημαντικό εμπόδιο στην ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά τα εισοδήματα από κεφάλαια, αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, σε πολλά κράτη μέλη ισχύουν πολύ περιοριστικές διατάξεις όσον αφορά το τραπεζικό απόρρητο και σε ορισμένα άλλα κράτη μέλη ακολουθείται ακόμη πιο περιοριστική διοικητική πρακτική.

23. Η πλήρης κατάργηση των εμποδίων όσον αφορά τη συνεργασία προϋποθέτει την εναρμόνιση των νομοθεσιών που αφορούν το τραπεζικό απόρρητο. Κατά τη γνώμη της Επιτροπής κάτι τέτοιο δεν είναι δυνατό στο παρόν στάδιο. Ωστόσο, οι περιορισμοί οι οποίοι οφείλονται αποκλειστικά και μόνο στην εφαρμογή μιας πιο περιοριστικής διοικητικής πρακτικής απ'ό,τι η νομοθεσία, είναι δυνατόν και θα πρέπει να καταργηθούν.

24. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αποφάσισε να προτείνει την τροποποίηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ κατά τρόπο ώστε να καταργηθούν οι καθαρά διοικητικοί περιορισμοί και να διευκολυνθεί η ανταλλαγή πληροφοριών στις περιπτώσεις όπου οι φορολογικές αρχές του κράτους μέλους ενός δεδομένου επενδυτή μπορούν να αποδείξουν ότι υπάρχουν εύλογες υπόνοιες φοροδιαφυγής.

<u>Το διεθνές πλαίσιο</u>

25. Προκειμένου να μειωθεί ο κίνδυνος διαφυγής κεφαλαίων προς τρίτες χώρες για να αποφευχθεί η φορολογία, η Κοινότητα προτίθεται να αρχίσει, είτε σε διμερή, είτε σε πολυμερή βάση, όπως π.χ. στα πλαίσια του ΟΟΣΑ, διαπραγματεύσεις με τις κυριότερες τρίτες χώρες.

Οι διαπραγματεύσεις αυτές πρέπει να έχουν δύο στόχους: καταρχάς την προσέγγιση των διατάξεων που αφορούν τους μη κατοίκους βάσει ενός συστήματος παρακράτησης φόρου στην πηγή, και δεύτερον, τη συνεργασία μεταξύ των φορολογικών διοικήσεων.

<u>Φορολογικά μέτρα που εισάγουν διακρίσεις</u>

26. Όπως ανέφερε η Επιτροπή στην ανακοίνωσή της της 4ης Νοεμβρίου 1987, είναι δυνατόν να σημειωθούν σοβαρές στρεβλώσεις όσον αφορά την άριστη κατανομή των επενδύσεων και το θεμιτό ανταγωνισμό στον τομέα της παροχής

χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, εξαιτίας ορισμένων εθνικών μέτρων φορολογικών ελαφρύνσεων που παρέχουν στον επενδυτή κίνητρα για πραγματοποίηση επενδύσεων σε χρηματοπιστωτικά μέσα που εκδίδονται από κατοίκους της χώρας του. Τα μέτρα αυτά δεν συμβιβάζονται με τη δημιουργία μιας πραγματικά ολοκληρωμένης χρηματοοικονομικής αγοράς. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θα διεξάγει συζητήσεις με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη για την προοδευτική κατάργηση αυτού του είδους των διακρίσεων.

Συμπεράσματα

27. Σύμφωνα με τις ανωτέρω παρατηρήσεις, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο δύο προτάσεις οδηγίας.

28. Η πρώτη αποσκοπεί στη γενική καθιέρωση ενός παρακρατούμενου φόρου επί των τόκων.

29. Η δεύτερη προβλέπει την περιορισμένη τροποποίηση της οδηγίας του 1977 όσον αφορά την αμοιβαία βοήθεια, προκειμένου να επιτευχθεί η αποτελεσματικότερη συνεργασία μεταξύ των εθνικών φορολογικών διοικήσεων για την αντιμετώπιση των περιπτώσεων φοροδιαφυγής στον τομέα του εισοδήματος από κεφάλαια.

30. Η Επιτροπή καλεί το Συμβούλιο να εξετάσει τις δύο αυτές προτάσεις και να λάβει τις σχετικές αποφάσεις προ της 30ής Ιουνίου 1989, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 της οδηγίας 88/361/ΕΟΚ της 24ης Ιουνίου 1988.

31. Η Επιτροπή θα καταρτίσει μετά από δύο έτη λειτουργίας, μία έκθεση για το κοινό σύστημα παρακράτησης φόρου και τη χρησιμοποίηση των προβλεπόμενων απαλλαγών.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΙΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΗΣ ΦΟΡΟΥ ΕΠΙ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΚΟΥΣ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

I. Γενικές παρατηρήσεις

1. Η οδηγία του Συμβουλίου 88/361/ΕΟΚ της 24ης Ιουνίου (1) που αφορά την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων προβλέπει, στο άρθρο 6, παράγραφος 5, ότι "η Επιτροπή θα υποβάλει στο Συμβούλιο, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1988 το αργότερο, τις προτάσεις που αποσκοπούν στην εξάλειψη ή μετρίαση των κινδύνων στρέβλωσης, φοροαποφυγής και φοροδιαφυγής που είναι αλληλένδετοι με την πολυμορφία των εθνικών καθεστώτων που αφορούν τη φορολογία της αποταμίευσης και τον έλεγχο της εφαρμογής τους.

2. Όπως εξηγήθηκε στην ανακοίνωση προς το Συμβούλιο, στην οποία επισυνάπτεται η παρούσα πρόταση, η Επιτροπή πιστεύει ότι το πιο αποτελεσματικό μέτρο για την καταπολέμηση των περιπτώσεων φοροδιαφυγής που συμβαίνουν σε διεθνή κλίμακα είναι ένα κοινό σύστημα παρακράτησης φόρου στην πηγή που θα επιβάλλεται κατά την καταβολή εισοδήματος από τόκους. Η παρούσα οδηγία, κατά συνέπεια, προβλέπει τις λεπτομέρειες της εφαρμογής ενός τέτοιου φόρου. Πράγματι, ένα χαρακτηριστικό των φορολογικών συστημάτων των κρατών μελών είναι ότι δεν προβλέπουν, στις περισσότερες περιπτώσεις, τη φορολογία των τόκων που καταβάλλονται σε μη κατοίκους.

3. Το μέτρο αυτό θα εξασφαλίσει την επιβολή έστω και ενός ελάχιστου επιπέδου φορολογίας σε κάθε είδους εισόδημα από επενδύσεις που δημιουργείται μέσα στην Κοινότητα. Θα αποθαρρύνει επομένως τους επενδυτές της Κοινότητας από το να μεταφέρουν κεφάλαια σε άλλα κράτη μέλη απλώς για να αποφύγουν την καταβολή φόρου.

4. Λαμβάνοντας υπόψη ιδιαίτερα το φάσμα των συντελεστών παρακρατούμενων φόρων που ισχύουν τη στιγμή αυτή στα κράτη μέλη (0% - 35%) και τον κίνδυνο να οδηγήσει ένας πολύ υψηλός φορολογικός συντελεστής σε διοχέτευση των αποταμιεύσεων εκτός της Κοινότητας, η Επιτροπή εκτιμά ότι ο ελάχιστος συντελεστής του παρακρατούμενου φόρου θα πρέπει να είναι 15%.

---

(1) ΕΕ αριθ. L 178 της 8.7.1988, σ. 5

5. Η Επιτροπή πιστεύει ότι ο παρακρατούμενος φόρος θα πρέπει να ορισθεί έτσι ώστε να ενσωματωθεί όσο το δυνατόν ευκολότερα στα υπάρχοντα εγχώρια φορολογικά συστήματα των κρατών μελών. Κατά συνέπεια προτείνεται ότι ο φόρος αυτός θα πρέπει να έχει τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

   (i) ο συντελεστής που θα ορισθεί για τον παρακρατούμενο φόρο θα πρέπει να είναι ο μικρότερος δυνατός. Τα κράτη μέλη θα είναι ελεύθερα να εφαρμόσουν υψηλότερο φορολογικό συντελεστή, είτε στους φορολογούμενους της χώρας τους, είτε σε όλους τους κατοίκους της Κοινότητας·

   (ii) τα κράτη μέλη τα οποία διαθέτουν ένα αποτελεσματικό σύστημα αυτόματης δήλωσης στις φορολογικές τους αρχές των καταβληθέντων τόκων από τις τράπεζες θα έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν τον παρακρατούμενο φόρο μόνο σε κατοίκους χωρών της Κοινότητας·

   (iii) τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την επιλογή να μην εφαρμόζουν το φόρο στην περίπτωση της καταβολής τόκων που αποτελούν εισόδημα από εμπορικές ή βιομηχανικές επιχειρήσεις.

6. Προτείνεται εξάλλου να είναι ελεύθερα τα κράτη μέλη να απαλλάσσουν από την παρακράτηση φόρου:

   (i) τους τόκους που δεν υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος (απαλλασσόμενη λαϊκή αποταμίευση)·

   (ii) τους κατοίκους τρίτων χωρών·

   (iii) ορισμένα δάνεια συναπτόμενα στη διεθνή αγορά ("Ευρωομολογίες") που πληρούν καθορισμένα κριτήρια. Η απαλλαγή αυτή ισχύει ήδη σε ορισμένα κράτη μέλη. Η Επιτροπή θα πρέπει να ενισχύσει περισσότερο το ρόλο της ως διεθνές χρηματοοικονομικό κέντρο.

7. Τέλος, η Επιτροπή εκτιμά ότι μετά την έγκριση του συστήματος παρακράτησης φόρου, η Κοινότητα θα πρέπει να προέλθει σε διαπραγματεύσεις με τους σημαντικούς εμπορικούς της εταίρους, είτε σε διμερές, είτε σε πολυμερές επίπεδο, ώστε να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής της παρακράτησης φόρου στο διεθνή χώρο.

II. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**

Άρθρο 1

Το κριτήριο για την εφαρμογή του παρακρατούμενου φόρου είναι ότι ο οφειλέτης του τόκου θα πρέπει να είναι κάτοικος κράτους μέλους.

Η παρακράτηση δεν θα πραγματοποιείται στην περίπτωση των τόκων που διατίθενται από οφειλέτες μη κατοίκους.

Η χώρα κατοικίας θα πρέπει να καθορίζεται με βάση τη νομοθεσία του κάθε κράτους μέλους. Οι ενδεχόμενες διαφωνίες θα επιλύονται με μέτρα ad hoc που θα προβλέπονται στις διμερείς συμβάσεις που ισχύουν μεταξύ των κρατών μελών.

Άρθρο 2

Παράγραφος 1

Προκειμένου περί φορολογικών ρυθμίσεων που ορίζει η οδηγία, ο όρος "τόκοι" καλύπτει κάθε εισόδημα προερχόμενο από κάθε είδους απαίτηση, ακόμη και αν η απαίτηση αυτή περιέχει ρήτρα συμμετοχής σε κέρδη. Η έκφραση "κάθε είδους απαίτηση" περιλαμβάνει βέβαια καταθέσεις και εγγυήσεις τοις μετρητοίς, τίτλους του δημοσίου και ομολογιακά δάνεια. Επιπλέον, οι απαιτήσεις, και ειδικότερα οι ομολογίες που δίνουν στον κάτοχο το δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, εξακολουθούν να θεωρούνται ως δάνεια εφόσον τουλάχιστον είναι σαφές ότι η σύμβαση αφορά γενικά έντοκο δάνειο.

Η δεύτερη πρόταση της πρώτης παραγράφου αποκλείει τους τόκους υπερημερίας από τον ορισμό των τόκων. Οι τόκοι αυτοί, οι οποίοι είναι αποτέλεσμα σύμβασης πρακτικής ή απόφασης, συνίστανται σε πληρωμές που υπολογίζονται σε βάση pro rata temporis ή στην καταβολή ενός σταθερού ποσού.

Παράγραφος 2

Στην περίπτωση άτοκων τίτλων (π.χ. ομολογίες χωρίς τοκομερίδια), ή τίτλων με σχετικά χαμηλό επιτόκιο (π.χ. deep discount bonds) των οποίων τα έσοδα προέρχονται αποκλειστικά ή κατά το μεγαλύτερο μέρος από αύξηση της αξίας τους, η διαφορά μεταξύ της τιμής έκδοσης και της τιμής εξόφλησης θεωρείται ως τόκος υποκείμενος σε παρακρατούμενο φόρο.

Άρθρο 3

Παράγραφος 1

Ο υπόχρεος για την καταβολή τόκου (ή ο φορέας που εκτελεί τις πληρωμές για λογαριασμό του χρηματοπιστωτικού ιδρύματος) θα πρέπει να διενεργεί παρακράτηση φόρου εφαρμόζοντας το συντελεστή που ισχύει στο κράτος μέλος του οποίου είναι κάτοικος. Ο παρακρατούμενος φόρος εφαρμόζεται σε τίτλους που έχουν εκδοθεί εντός ή εκτός της Κοινότητας, πριν ή μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας, ανεξάρτητα από το εάν ο τόκος καταβάλλεται εντός ή εκτός της Κοινότητας και από το νόμισμα στο οποίο εκδόθηκε το δάνειο.

Παράγραφος 2

Όταν ο τόκος καταβάλλεται όχι στο κράτος μέλος στο οποίο κατοικεί ο υπόχρεος για την καταβολή του, αλλά από εγκατάσταση που βρίσκεται σε κάποιο άλλο κράτος μέλος και η οποία εκπίπτει τον τόκο από τα φορολογητέα της κέρδη, ο φόρος πρέπει να παρακρατείται από τη μόνιμη εγκατάσταση και να αποδίδεται στις φορολογικές αρχές του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω εγκατάσταση.

Άρθρο 4

Παράγραφος 1

Η υποχρέωση εφαρμογής ενός ελάχιστου συντελεστή παρακρατούμενου φόρου 15% δεν εμποδίζει την εφαρμογή, από μέρους ενός κράτους μέλους, διαφορετικών συντελεστών ανάλογα με τη φύση του χρηματοπιστωτικού προϊόντος (π.χ. τραπεζική κατάθεση, ομολογία, ομόλογο Δημοσίου).

Παράγραφος 2

Τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να εφαρμόζουν υψηλότερο συντελεστή παρακρατούμενου φόρου στους κατοίκους τους απ'ό,τι στους μη κατοίκους. Αυτό συμβαίνει συνήθως όταν η εφαρμογή της παρακράτησης φόρου στους κατοίκους έχει ως αποτέλεσμα την πλήρη απαλλαγή τους από τις σχετικές φορολογικές υποχρεώσεις.

Παράγραφος 3

Η παρούσα οδηγία δεν αποκλείει την εφαρμογή διμερών συμβάσεων που συνάπτονται από τα κράτη μέλη, εάν ο φορολογούμενος επιθυμεί να ευνοηθεί από τη μείωση του παρακρατούμενου φόρου που ορίζει μια τέτοια συμφωνία, εφόσον έχει τη δυνατότητα να ευνοηθεί από τη συμφωνία αυτή μόνο υπό την προϋπόθεση ότι θα δηλώσει το εν λόγω εισόδημα στις φορολογικές αρχές της χώρας του. Είναι ευνόητο ότι σε τέτοιες περιπτώσεις ο δικαιούχος μπορεί να συμψηφίσει στο ποσό του φόρου επί του προσωπικού του εισοδήματος (βλέπε άρθρο 7) μόνο το ποσό του παρακρατούμενου φόρου που οφείλει.

Άρθρο 5

α) Η διάταξη αυτή επιτρέπει στα κράτη μέλη να μην παρακρατούν φόρο όταν γνωρίζουν την ταυτότητα του αποδέκτη του τόκου και δεν υπάρχει επομένως κίνδυνος φοροδιαφυγής.

β) Τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να μην παρακρατούν φόρο όταν ο αποδέκτης του τόκου είναι κάτοικος της χώρας τους και δεν περιλαμβάνεται στο πεδίο εφαρμογής του φόρου εισοδήματος ή του φόρου επί των κερδών (π.χ. οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες, φιλανθρωπικά ιδρύματα).

γ) Τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να μην παρακρατούν φόρο όταν οι τόκοι που εισπράττονται από τους κατοίκους τους δεν υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος ή σε φόρο επί των κερδών. Η διάταξη αυτή αναφέρεται στα καθεστώτα απαλλαγών ή εκπτώσεων που εφαρμόζονται υπέρ ορισμένων εκδόσεων.

δ) Η διάταξη αυτη δίνει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να μην εφαρμόζουν παρακρατούμενο φόρο όταν οι καταβαλλόμενοι τόκοι αποτελούν απόδοση λογαριασμών ταμιευτηρίου για τους οποίους ισχύει ένα ευνοϊκό φορολογικό καθεστώς εφόσον αφορούν λαϊκή αποταμίευση. Η εφαρμογή των καθεστώτων αυτών εξαρτάται από συγκεκριμένους όρους όσον αφορά το επιτόκιο ή το ποσό της κατάθεσης.

ε) Για να διασφαλιστεί ότι οι ιδιώτες δεν υποχρεούνται να τηρήσουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, ιδιαίτερα όσον αφορά την εφαρμογή παρακρατούμενου φόρου και την καταβολή των εν λόγω ποσών στις φορολογικές αρχές, τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να μην παρακρατούν φόρο σε τέτοιες περιπτώσεις (π.χ. στην περίπτωση δανείου που συνάπτεται μεταξύ ιδιωτών).

στ) Αυτό το δικαίωμα απαλλαγής δικαιολογείται από το γεγονός ότι οι δικαιούχοι υποβάλλονται σε πλήρη φορολογικό έλεγχο οπότε δεν υπάρχει κίνδυνος φοροδιαφυγής.

ζ) Τα κρατη μέλη είναι ελεύθερα να μην παρακρατούν φόρο σε τόκους δανείων που εκδίδονται στη διεθνή αγορά (Ευρωομολογίες), όπως ορίζεται στο εν λόγω εδάφιο.

η) Λαμβανομένων υπόψη των καθεστώτων που ισχύουν στα κράτη μέλη και των καθεστώτων που εφαρμόζουν οι τρίτες χώρες για τους κατοίκους των κρατών μελών, θα πρέπει να επιτραπεί ένα ορισμένο περιθώριο ελευθερίας στα κράτη μέλη, όσον αφορά τις διατάξεις που εφαρμόζουν για τους κατοίκους τρίτων χωρών.

Άρθρο 6

Στην περίπτωση οργανισμών συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) υπάρχουν δύο δυνατότητες:

- ή δεν εφαρμόζεται παρακρατούμενος φόρος ή επιστρέφεται, οπότε στην περίπτωση αυτή η διανομή του τόκου υπόκειται σε παρακράτηση φόρου,

- είτε ο παρακρατούμενος φόρος μεταβιβάζεται στον κάτοχο του μεριδίου ως πίστωση φόρου, οπότε στην περίπτωση αυτή η διανομή του τόκου από τον ΟΣΕΚΑ απαλλάσσεται από την παρακράτηση φόρου.

Και στις δύο περιπτώσεις, οι κάτοχοι μεριδίων έχουν δικαίωμα να συμψηφίσουν τον παρακρατούμενο φόρο με τον προσωπικό τους φόρο και δικαιούνται να τους επιστραφεί το καταβληθέν ποσό που ενδεχομένως υπερβαίνει το φόρο που τους αντιστοιχεί πραγματικά.

Άρθρο 7

Εκτός από την περίπτωση κατά την οποία η παρακράτηση φόρου στην πηγή έχει ως αποτέλεσμα την πλήρη απαλλαγή των κατοίκων από τις σχετικές υποχρεώσεις, ο παρακρατούμενος φόρος αποτελεί απλώς προκαταβολή έναντι του οριστικού φόρου που πρέπει να καταβάλει ο αποδέκτης του τόκου. Συνεπώς είναι εύλογο το να μπορεί να γίνεται δεκτός ως πίστωση φόρου ή να επιστρέφεται εάν δεν φορολογείται ο δικαιούχος του τόκου ή εάν είναι ανώτερος του οριστικού φόρου.

Άρθρο 8

Παράγραφος 1

Για να εξασφαλιστεί ότι το δημοσιονομικό κόστος της πίστωσης ή επιστροφής του παρακρατούμενου φόρου με βάση τις διατάξεις του άρθρου 8 βαρύνει το κράτος μέλος στο οποίο δημιουργήθηκε το εισόδημα, η παράγραφος αυτή προβλέπει την πραγματοποίηση δημοσιονομικού συμψηφισμού μεταξύ των δύο ενδιαφερομένων κρατών μελών.

Παράγραφος 2

Τα δύο ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν, με βάση διμερή συμφωνία, ότι ο παρακρατούμενος φόρος θα κατανέμεται μεταξύ τους, υπό την προϋπόθεση ότι δεν επηρεάζονται τα δικαιώματα του δικαιούχου του τόκου όσον αφορά την πίστωση και τη δυνατότητα επιστροφής του φόρου στη χώρα του.

Άρθρο 9

Προκειμένου να περιοριστεί ο κίνδυνος διαφυγής κεφαλαίων εκτός της Κοινότητας είναι σκόπιμο η Κοινότητα να προβεί σε διαπραγματεύσεις με τους κύριους εμπορικούς εταίρους με στόχο την επέκταση του γεωγραφικού πεδίου εφαρμογής του παρακρατούμενου φόρου.

Άρθρο 10

Η έκθεση που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο έχει ως στόχο να καταστήσει δυνατή την αξιολόγηση της λειτουργίας του συστήματος και ιδίως του συντελεστή του παρακρατούμενου φόρου και της εφαρμογής των απαλλαγών που προβλέπονται στο άρθρο 5.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για κοινό σύστημα παρακράτησης του φόρου επί εισοδημάτων από τόκους

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη :

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας :

ότι η οδηγία 88/361/ΕΟΚ του Συμβουλίου (1) ορίζει ότι πρέπει να καταργηθούν το αργότερο μέχρι την 1η Ιουλίου 1990 οι περιορισμοί των κινήσεων κεφαλαίων που πραγματοποιούνται μεταξύ των προσώπων που κατοικούν στα κράτη μέλη,

ότι η πλήρης ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων στην Κοινότητα συνεπάγεται κινδύνους στρέβλωσης, φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής που συνδέονται με την ύπαρξη διαφορετικών εθνικών συστημάτων για τη φορολογία των αποταμιεύσεων και για τον έλεγχο της εφαρμογής τους· ότι, κατά συνέπεια, η προσέγγιση των συστημάτων αυτών είναι απαραίτητη για να εξασφαλιστεί ότι δεν υπάρχει νόθευση του ανταγωνισμού στην κοινή αγορά,

---

(1) ΕΕ L 178, 8.7.1988, σ. 5.

ότι η εφαρμογή κοινού συστήματος παρακράτησης φόρου ανταποκρίνεται στο στόχο αυτό, ενώ συγχρόνως εγγυάται ένα ελάχιστο επίπεδο φορολογίας των τόκων που καταβάλλουν οι οφειλέτες που κατοικούν σε κράτος μέλος ότι τα όργανα των Κοινοτήτων και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων δεν αποτελούν κατοίκους κράτους μέλους,

ότι πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να μην παρακρατούν φόρο σε περίπτωση που δεν υπάρχει κίνδυνος φοροδιαφυγής,

ότι θα πρέπει να ληφθούν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι τόκοι που εισπράττονται μέσω οργανισμού συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες υποβάλλονται σε παρακράτηση φόρου,

ότι, η παρακράτηση φόρου, εκτός από την περίπτωση στην οποία έχει ως αποτέλεσμα την πλήρη απαλλαγή των φορολογούμενων κατοίκων από τις σχετικές υποχρεώσεις, πρέπει να αποτελεί απλώς προκαταβολή έναντι της τελικής φορολογικής οφειλής του δικαιούχου του τόκου· ότι, για να αποφευχθούν οι περίπλοκες διατυπώσεις, το ποσό που ενδεχομένως υπερβαίνει τον πραγματικά οφειλόμενο φόρο πρέπει να επιστρέφεται από το κράτος στο οποίο κατοικεί ο δικαιούχος· ότι τα κράτη μέλη πρέπει, ωστόσο, να έχουν το δικαίωμα να συνάπτουν διμερείς συμφωνίες ώστε να κατανέμουν μεταξύ τους το δημοσιονομικό κόστος που συνεπάγονται οι διατάξεις αυτές,

ότι η παρακράτηση φόρου πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή το αργότερο την 1η Ιουλίου 1990, επάτε αναμένεται να έχει επιτευχθεί η πλήρης ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ :

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, κοινό σύστημα παρακράτησης του φόρου επί εισοδημάτων από τόκους όταν ο οφειλέτης είναι κράτος μέλος, πολιτική υποδιαίρεση, αρχή τοπικής αυτοδιοίκησης ή κάτοικος κράτους μέλους.

Άρθρο 2

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, ως "τόκος" νοείται το εισόδημα από κάθε είδους απαίτηση, συμπεριλαμβανομένων των προμοδοτήσεων και δώρων που συνδέονται με τίτλους του δημοσίου και ομολογιακά δάνεια. Οι τόκοι υπερημερίας δεν θεωρούνται ως τόκοι για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

Στην περίπτωση των προσοδοφόρων τίτλων, όπου το εισόδημα συνίσταται αποκλειστικά ή εν μέρει σε κέρδος, ως "τόκος" νοείται η διαφορά μεταξύ της τιμής έκδοσης και της τιμής εξόφλησης.

Άρθρο 3

1. Ο οφειλέτης του τόκου (ή ο φορέας που εκτελεί τις πληρωμές για λογαριασμό του) αφαιρεί από το ποσό του οφειλόμενου τόκου τον παρακρατούμενο φόρο, ο συντελεστής του οποίου καθορίζεται από το κράτος μέλος απού κατοικεί ο οφειλέτης. Ο οφειλέτης αποδίδει τα παρακρατηθέντα ποσά στις φορολογικές αρχές του εν λόγω κράτους μέλους σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από αυτό.

2. Όταν η πληρωμή του τόκου πραγματοποιείται από μόνιμη εγκατάσταση του οφειλέτη που βρίσκεται σε διαφορετικό κράτος μέλος από εκείνο όπου κατοικεί ο εν λόγω οφειλέτης ο παρακρατούμενος φόρος αφαιρείται από τη μόνιμη εγκατάσταση, εφόσον ο τόκος αυτός αποτελεί εκπτώσιμη δαπάνη γι'αυτήν, και αποδίδεται στις φορολογικές αρχές του κράτους μέλους όπου βρίσκεται η εν λόγω εγκατάσταση

Άρθρο 4

1. Ο συντελεστής του παρακρατούμενου φόρου δεν μπορεί να είναι μικρότερος από 15%.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν υψηλότερο συντελεστή παρακρατούμενου φόρου στους τόκους που καταβάλλονται στους κατοίκους τους, απ'ό,τι στους τόκους που καταβάλλονται σε μη κατοίκους.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν αποκλείουν την εφαρμογή των διατάξεων συμφωνιών οι οποίες έχουν συναφθεί μεταξύ των κρατών μελών, ή μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών, και οι οποίες προβλέπουν χαμηλότερους συντελεστές παρακρατούμενου φόρου όταν πραγματοποιείται η δήλωση των εισοδημάτων.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να μην παρακρατούν τον φόρο επί εισοδημάτων από τόκους όταν:

α) ο δικαιούχος κατοικεί στη χώρα τους και το όνομα και η διεύθυνσή του καθώς και το ποσό του καταβαλλόμενου τόκου κοινοποιούνται αυτόματα στις φορολογικές αρχές,

β) ο δικαιούχος κατοικεί στη χώρα τους και δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του φόρου εισοδήματος ή του φόρου επί των κερδών,

γ) ο δικαιούχος κατοικεί στη χώρα τους και ο τόκος δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος σε φόρο επί των κερδών,

δ) ο τόκος δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος ή φόρο επί των κερδών κατ'εφαρμογή μέτρων παροχής κινήτρων για τη λαϊκή αποταμίευση,

ε) ο οφειλέτης του τόκου είναι ιδιώτης,

στ) ο τόκος αποτελεί εισόδημα από εμπορική ή βιομηχανική δραστηριότητα του δικαιούχου,

ζ) ο καταβλητέος τόκος αφορά τίτλο διατιθέμενο στη διεθνή αγορά ("Ευρωομολογία"), που για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ορίζεται ως κινητή αξία με μορφή ομολογίας :

- της οποίας την έκδοση και διανομή αναλαμβάνει όμιλος του οποίου τουλάχιστον δύο μέλη έχουν την έδρα τους σε διαφορετικά κράτη μέλη

- η οποία διατίθεται σε ευρεία κλίμακα σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη εκτός εκείνου όπου έχει την έδρα του ο εκδότης, και

- για την οποία η εγγραφή ή η αρχική απόκτηση πραγματοποιείται μόνο μέσω πιστωτικού οργανισμού, κατά την έννοια του άρθρου 2 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου (1), ή άλλου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος,

(η) - όταν ο δικαιούχος είναι κάτοικος τρίτης χώρας·

Άρθρο 6

Όταν επί του τόκου τον οποίο διανέμει οργανισμός συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες κατά την έννοια της οδηγίας 86/566/ΕΟΚ του Συμβουλίου (1), δεν έχει επιβληθεί παρακρατούμενος φόρος κατά το στάδιο κατά το οποίο βρίσκεται στον εν λόγω οργανισμό, ή όταν έχει επιστραφεί ο παρακρατηθείς φόρος στον οργανισμό αυτό, ο τόκος υπόκειται σε παρακρατούμενο φόρο εάν ο φόρος αυτός έχει επιβληθεί στην περίπτωση που ο τόκος είχε καταβληθεί απευθείας από τον οφειλέτη.

Στην αντίθετη περίπτωση, ο τόκος αυτός απαλλάσσεται από την παρακράτηση φόρου.

Ωστόσο, ο παρακρατούμενος φόρος ο οποίος έχει επιβληθεί επί του τόκου κατά το στάδιο κατά το οποίο βρίσκεται στον οργανισμό συλλογικών επενδύσεων, πρέπει να θεωρείται ως πίστωση φόρου έναντι του ποσού του φόρου εισοδήματος ή του φόρου επί των κερδών που πρέπει να καταβληθεί από τον κάτοχο του μεριδίου. Ο εν λόγω φόρος επιστρέφεται σ'αυτόν στις περιπτώσεις που αναφέρεται στο άρθρο 7 δεύτερο εδάφιο.

---

(1) ΕΕ L 322, 17.12.1977, σ. 30

(1) ΕΕ L 332, 26.11.1986, σ. 22

Άρθρο 7

Ο παρακρατούμενος φόρος επί τόκων θεωρείται ως πίστωση φόρου έναντι του ποσού φόρου επί εισοδημάτων ή φόρου επί κερδών που πρέπει να καταβληθεί από τον δικαιούχο ως προς τους τόκους αυτούς.

Επιστρέφεται στο δικαιούχο από το κράτος μέλος το οποίο επιβάλλει το φόρο που αναφέρεται στα πρώτα εδάφια στην περίπτωση κατά την οποία υπερβαίνει το ποσό του φόρου αυτού ή όταν ο δικαιούχος δεν υπόκειται σε φόρο.

Άρθρο 8

1. Όταν ο παρακρατούμενος φόρος ο οποίος επιβάλλεται από κράτος μέλος θεωρείται ως πίστωση φόρου ή επιστρέφεται σε άλλο κράτος μέλος, το κράτος μέλος το οποίο έχει επιβάλει τον παρακρατούμενο φόρο τον επιστρέφει σ'αυτό το άλλο κράτος μέλος.

2. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μπορούν να κατανείμουν μεταξύ τους το ποσό του παρακρατούμενου φόρου με βάση διμερή συμφωνία, εφόσον η συμφωνία αυτή δεν επηρεάζει με κανέναν τρόπο τα δικαιώματα του δικαιούχου του τόκου όπως ορίζονται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 9

Η Κοινότητα προβαίνει σε διαπραγματεύσεις με τους κυριότερους εμπορικούς εταίρους της, είτε σε διμερή είτε σε πολυμερή βάση, προκειμένου να επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του παρακρατούμενου φόρου σε διεθνή κλίμακα.

Άρθρο 10

Η Επιτροπή υποβάλει στο Συμβούλιο, πριν από την 1η Ιουλίου 1992, έκθεση σχετικά με τη λειτουργία του κοινού συστήματος παρακρατούμενου φόρου.

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο την 1η Ιουλίου 1990.

   Ενημερώνουν την Επιτροπή αμέσως σχετικά.

   Οι διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει του πρώτου εδάφιου παραπέμπουν ρητά στην παρούσα οδηγία.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου, τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 12

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

ΠΡΟΤΑΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 77/799/ΕΟΚ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΠΑΡΟΧΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΣΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

I. Γενικά

1. Όπως εξηγείται λεπτομερώς στην ανακοίνωση προς το Συμβούλιο στην οποία επισυνάπτεται η παρούσα πρόταση οδηγίας, η ελεύθερωση των κινήσεων κεφαλαίων θα πρέπει να συνοδεύεται από ορισμένα μέτρα ώστε να αποφευχθεί ή να μειωθεί ο κίνδυνος στρεβλώσεων φοροαποφυγής και φοροδιαφυγής που είναι αλληλένδετος με την πολυμορφία των εθνικών καθεστώτων που αφορούν τη φορολογία της αποταμίευσης και τον έλεγχο της εφαρμογής τους.

2. Ένας τρόπος με τον οποίο μπορεί να επιτευχθεί ο στόχος αυτός είναι η αύξηση της συνεργασίας μεταξύ των εθνικών φορολογικών διοικήσεων, η οποία άρχισε να εφαρμόζεται με την οδηγία 77/799/ΕΟΚ της 19ης Δεκεμβρίου 1977 (1), και η οποία στηρίζεται κυρίως στην ανταλλαγή πληροφοριών. Ωστόσο, αυτή η ανταλλαγή είναι περιορισμένη και ειδικότερα, ένα κράτος μέλος δεν είναι υποχρεωμένο να πραγματοποιήσει έρευνες ή να παράσχει πληροφορίες εάν οι νόμοι ή οι διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος αυτό δεν του επιτρέπουν την πραγματοποίηση ερευνών ή τη συλλογή ή χρησιμοποίηση των πληροφοριών για δικούς τους σκοπούς.

3. Όσον αφορά τη νομοθεσία, οι διατάξεις που αφορούν το τραπεζικό απόρρητο, οι οποίες αποτελούν τους κύριους κανόνες που ισχύουν στην περίπτωση του εισοδήματος που προέρχεται από κεφάλαιο, διαφέρουν σημαντικά από το ένα κράτος μέλος στο άλλο και η διαδικασία της εναρμόνισής τους είναι μακρόχρονη, δημιουργεί περίπλοκα προβλήματα και επιπλέον, αποτελεί ένα πολύ ευαίσθητο τομέα από πολιτική άποψη.

   Δεν συμβαίνει το ίδιο με τις διοικητικές πρακτικές, οι οποίες μπορούν να εγκαταλειφθούν χωρίς να αλλάξει η νομοθεσία και χωρίς να υποχρεωθεί το κράτος μέλος να λάβει και να διαβιβάσει σε ένα άλλο κράτος μέλος πληροφορίες τις οποίες δεν του επιτρέπουν οι νόμοι του να λάβει για το σωστό υπολογισμό του φόρου που πρέπει να καταβάλλουν οι κάτοικοί του. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι ένα κράτος μέλος δεν θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να επικαλείται τις διοικητικές του

---

(1) ΕΕ αριθ. L 336 της 27.12.1977, σ. 15.

πρακτικές, αλλά θα πρέπει να εξαντλεί κάθε νόμιμη δυνατότητα όταν το κράτος μέλος το οποίο διατυπώνει το αίτημα αναφέρει συγκεκριμένους λόγους που το οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ένας από τους φορολογούμενούς του έχει μεταφέρει στο εξωτερικό σημαντικά κεφάλαια και δεν έχει δηλώσει όλο, ή έχει δηλώσει μόνο ένα μέρος του εισοδήματος που απέκτησε από αυτά.

II. <u>Παρατηρήσεις σε ορισμένα άρθρα</u>

<u>Άρθρο 1</u>

Όταν μία φορολογική διοίκηση υποπτεύεται έναν από τους φορολογούμενούς της για φοροδιαφυγή με βάση το γεγονός ότι έχουν μεταφερθεί κεφάλαια σε ένα άλλο κράτος μέλος χωρίς να δηλωθεί το αντίστοιχο εισόδημα, και οι εξηγήσεις που παρέχει ο φορολογούμενος δεν φαίνονται ικανοποιητικές, μπορεί να ζητήσει πληροφορίες από τις φορολογικές αρχές του άλλου κράτους μέλους. Οι αρχές αυτές ενδέχεται, ωστόσο, να μην είναι σε θέση να συλλέξουν ή να παράσχουν τις ζητούμενες πληροφορίες λόγω της ύπαρξης μιας διοικητικής πρακτικής η οποία περιορίζει τις εξουσίες τους σχετικά με τη διενέργεια ερευνών σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, ακόμη και για δικούς τους φορολογικούς σκοπούς.

Οι τροποποιήσεις που επιφέρει το άρθρο αυτό στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ στοχεύουν στην εξάλειψη αυτού του εμποδίου.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΓΙΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 77/799/ΕΟΚ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΑΡΧΩΝ **ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΣΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 88/361/ΕΟΚ του Συμβουλίου (1) ορίζει ότι οι περιορισμοί των κινήσεων κεφαλαίων που πραγματοποιούνται μεταξύ κατοίκων των κρατών μελών πρέπει να καταργηθούν το αργότερο μέχρι την 1η Ιουλίου 1990,

ότι η εν λόγω οδηγία απαιτεί από την Επιτροπή να υποβάλει στο Συμβούλιο προτάσεις για την εξάλειψη ή τη μετρίαση των κινδύνων στρέβλωσης, φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής που συνδέονται με την ύπαρξη διαφορετικών εθνικών συστημάτων για τη φορολογία των αποταμιεύσεων και τον έλεγχο της εφαρμογής τους·

---

(1) ΕΕ L 178, 08.07.1988, σ. 5

ότι με βάση την οδηγία 77/799/ΕΟΚ (2) του Συμβουλίου όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 79/1070/ΕΟΚ (3) επιβάλλεται στα κράτη μέλη η υποχρέωση αμοιβαίας συνδρομής για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής στην περίπτωση φόρων εισοδήματος και φόρων επί κεφαλαίου· ότι, ωστόσο, με βάση το άρθρο 8 της εν λόγω οδηγίας, ένα κράτος μέλος δεν είναι υποχρεωμένο να παράσχει πληροφορίες μετά από αίτηση άλλου κράτους μέλους, όταν η νομοθεσία ή οι διοικητικές του πρακτικές δεν επιτρέπουν τη συλλογή τέτοιων πληροφοριών για τους δικούς του σκοπούς·

ότι είναι σκόπιμο να καταργηθούν οι περιορισμοί της ανταλλαγής πληροφοριών που προέρχονται από διοικητικές πρακτικές στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το κράτος μέλος το οποίο υποβάλει την αίτηση έχει ειδικούς λόγους να πιστεύει ότι ένας από τους κατοίκους του έχει μεταφέρει σημαντικά κεφάλαια σε άλλο κράτος μέλος χωρίς να δηλώσει το αντίστοιχο εισόδημα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 8 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

"Ωστόσο, όταν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που υποβάλει την αίτηση υποβάλει συγκεκριμένους λόγους που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ένας από τους κατοίκους του έχει μεταφέρει, είτε απευθείας είτε μέσω άλλης χώρας, σημαντικά κεφάλαια στο κράτος μέλος στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση, χωρίς να δηλώσει το αντίστοιχο εισόδημα, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν μπορεί να επικαλεσθεί το γεγονός ότι οι διοικητικές της πρακτικές δεν της επιτρέπουν να πραγματοποιήσει τις έρευνες αυτές ή να συλλέξει ή να χρησιμοποιήσει την εν λόγω πληροφορία για τη σωστή βεβαίωση των φόρων που οφείλονται από τους κατοίκους του".

---

(2) ΕΕ L 336, 27.12.1977, σ. 15

(3) ΕΕ L 331, 29.12.1979. σ. 8

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο την 1η Ιουλίου 1990. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή τις εν λόγω διατάξεις. Οι διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει του πρώτου εδάφιου παραπέμπουν ρητά στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

COM(89) 60/3/ Αναθεώρηση τελικό

Ανακοίνωση της

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Φορολογικά μέτρα που προτείνεται να εγκριθούν από την Κοινότητα σε συσχετισμό με την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων

Προτάσεις

ΓΙΑ ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

- **για ένα κοινό *σύστημα παρακράτησης φόρου επί εισοδημάτων από τόκους***
- **για την τροποποίηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ σχετικά με την αμοιβαία παροχή βοήθειας από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών στους τομείς της άμεσης φορολογίας και του φόρου προστιθέμενης αξίας**

(υποβληθείσες από την Επιτροπή)

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ

12.5.1989

Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
L - 2985 Λουξεμβούργο

Σειρά : ΕΓΓΡΑΦΑ

1989 — 34 σελίδες — Διαστάσεις 21,0 × 29,7 cm

GR

ISSN : 0254-1483

ISBN : 92-77-49612-6

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-89-188-GR-C

ISSN 0254-1483

COM(89) 60/3/Αναθεώρηση τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

Ανακοίνωση της

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Φορολογικά μέτρα που προτείνεται να εγκριθούν από την Κοινότητα σε συσχετισμό με την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων

Προτάσεις

ΓΙΑ ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

- **για ένα κοινό σύστημα παρακράτησης φόρου επί εισοδημάτων από τόκους**
- **για την τροποποίηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ σχετικά με την αμοιβαία παροχή βοήθειας από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών στους τομείς της άμεσης φορολογίας και του φόρου προστιθέμενης αξίας**

(υποβληθείσες από την Επιτροπή)

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ

O P 035 1 86 (1)

GR

09 **12.5.1989**

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-89-188-GR-C

ISBN : 92-77-49612-6

€

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ